

b) L'activitat extractiva no podrà atènyer al nivell freàtic, ni afectar la qualitat de les aigües subterrànies.

c) Es garantirà que la cota de base de l'excavació en cadascun dels sectors explotables serà com a mínim 2 m superior a la cota del nivell més alt de la superfície freàtica de la zona.

d) La direcció i sentit de l'escolament de les aigües pluvials, la línia dels talwegs i la superfície de les diverses vessants no s'ha de veure alterada durant els treballs, ni un cop acabats. Així mateix s'evitarà la formació de tolls d'aigua, havent-se de construir, si s'escau, les corresponents cunetes temporals de circulació d'aigües pluvials i barreres de retenció de sediments i/o basses per decantar els sòlids.

e) Per reomplir les zones excavades i la restauració del terreny, a fi d'evitar la contaminació de les aigües subterrànies i afavorir la recarrega de l'aqüífer no es podran utilitzar runes ni cap tipus de restes o materials que no siguin sòls naturals de la major densitat aparent possible, a fi de consolidar el terreny.

f) S'evitarà el pas de maquinària pesada sobre les zones reomplertes o les terres apilades, per tal de garantir el desenvolupament vegetal i la permeabilitat hídrica adequada.

g) Caldrà situar les zones d'amuntegament de terres i materials de rebuig de forma idònia per garantir-ne la seva estabilitat, i situada de forma que es minimitzi el risc d'arrossegament per les aigües de pluja i/o avingudes ordinàries.

h) Caldrà situar adequadament la zona de parquing de maquinària per minimitzar els riscos d'afecció a les aigües subterrànies, així com prendre mesures per evitar els vessaments i pèrdues de combustibles i també evitar incidències desfavorables derivades de les operacions de manteniment i neteja.

i) La construcció o reforma dels camins d'accés a l'explotació, plataformes de maniobra, etc., no podran afectar a cap llera pública, així mateix no es permet travessar el curs dels torrents amb camions i vehicles vinculats a les obres.

j) Es prohibeix l'emmagatzematge d'equips i materials aliens a l'explotació.

k) Caldrà prendre mesures de seguretat a fi d'evitar l'entrada a l'explotació de vehicles aliens que hi realitzin abocaments incontrolats.

l) El titular de l'activitat comunicarà a la Unitat territorial de l'Agència Catalana de l'Aigua, als efectes de comprovació del replantejament del perímetre de l'àrea d'explotació, la profunditat de l'explotació i l'avaluació dels llocs de procedència del material que s'utilitzarà per a la restauració, l'inici de les diverses fases de l'activitat.

—5 Mesures relatives al patrimoni arqueològic

a) Comunicar l'inici de les obres als serveis territorials del Departament de Cultura a Lleida.

b) Atès l'existència del jaciment arqueològic de Bauma de l'Aiguamoll a 200 m al sud de la zona afectada per l'activitat extractiva Aiguamoll-1, cal que, quan es realitzi la retirada de la capa de terres vegetals superficials s'informi els Serveis Territorials de Cultura per tal que es pugui efectuar una prospecció arqueològica superficial de comprovació de la presència o absència de nivells o restes arqueològiques.

c) Si durant l'execució de l'obra es troben restes o objectes amb valor arqueològic, el promotor o la direcció facultativa de l'obra paratitzarà immediatament els treballs, prendrà les

mesures adequades per a la protecció de les restes i comunicaran el descobriment, en el termini de quaranta-vuit hores al Servei territorial a Girona del Departament de Cultura.

Formulació de la declaració d'impacte ambiental

Atesa la capacitat del medi receptor i l'existència d'efectes que l'activitat projectada pot transferir als vectors ambientals, el seu impacte global es considera moderat sobre la conservació i protecció del medi afectat i dels recursos naturals, i per tant, la Ponència Ambiental, en la sessió de 8 de novembre de 2005 i d'acord amb l'article 33.3.i) del Decret 136/1999, de 18 de maig, pel qual s'aprova el Reglament General de Desplegament de la Llei 3/1998, formula la declaració d'impacte ambiental del projecte amb caràcter favorable.

D'acord amb el que estableix l'article 5 del Decret 114/1988, de 7 d'abril, d'avaluació d'impacte ambiental, la declaració d'impacte ambiental es farà pública.

(07.019.015)

RESOLUCIÓ

MAH/285/2007, de 7 de febrer, per la qual es dona publicitat a l'Acord del Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua d'1 d'abril de 2004, de fixació de criteris en relació amb la vigilància i el control de la qualitat de les aigües marines litorals i els paràmetres i límits dels abocaments de terra a mar.

La fixació de paràmetres i límits dels abocaments de terra a mar és necessària per vetllar per la qualitat de les aigües marines i per permetre l'elaboració i aplicació de programes de reducció de la contaminació previstos al Programa de Sanejament d'Aigües Residuals Industrials 2003, aprovat per l'Acord del Govern de la Generalitat d'1 d'agost de 2003.

D'acord amb això, el Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua va aprovar en data 1 d'abril de 2004 l'Acord de fixació de criteris en relació amb la vigilància i el control de la qualitat de les aigües marines litorals i els paràmetres i límits dels abocaments de terra a mar, que es transcriu com a annex.

Contra aquest Acord, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs de reposició davant del Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua, dins del termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva publicació, o directament recurs contenciós administratiu davant del corresponent jutjat contenciós administratiu en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva publicació, sense perjudici que es pugui interposar qualsevol altre recurs que es consideri oportú.

Barcelona, 7 de febrer de 2007

FRANCESC BALTASAR I ALBESA
Conseller de Medi Ambient i Habitatge

ACORD

del Consell d'Administració, de fixació de criteris en relació amb la vigilància i el control de la qualitat de les aigües marines litorals i els paràmetres i límits dels abocaments de terra a mar

L'actual regulació d'abocaments de terra a mar és l'establerta a l'Ordre del MOPU de 31 d'octubre de 1989, modificada per l'Ordre del MOPT de 9 de maig de 1991, i l'Ordre del MOPT de 28 d'octubre de 1992, que n'amplia l'àmbit. Aquestes ordres es dicten en aplicació del Reial decret 258/1989, de 10 de maig, pel qual s'estableix la normativa general sobre abocaments de substàncies perilloses des de terra, i incorporen en l'ordenament espanyol les previsions de la Directiva 76/464/CEE, de 4 de maig, relativa a la contaminació causada per determinades substàncies perilloses abocades en el medi aquàtic de la Comunitat, i de la resta de directives que se'n deriven.

L'esmentada regulació només fa esment a normes d'emissió, objectius de qualitat, mètodes de mesura i procediments de control relatius a determinades substàncies perilloses, tal i com recullen les ordres de 31 d'octubre de 1989 del MOPU i de 28 d'octubre de 1992 del MOPT, totes elles provinents de la transposició de la Directiva 76/464 i "filles". En concret, les substàncies regulades són un total de 14 (disset si es compten els derivats): el mercuri, el cadmi, l'hexaclorociclohexà, el tetraclorur de carboni, el diclorodifeniltricloretà, el pentaclorfenol, l'aldrín i derivats (dieldrín, endrín, isodrín), el cloroform, l'hexaclorbenzè, l'hexaclorbutadiè, l'1-2-dicloretà, el tricloretilè, el percloretilè i el triclorbenzè. Les normes d'emissió que s'hi estableixen ho són per a sectors industrials que empren alguna d'aquestes substàncies com a base dels seus processos productius.

L'aprovació de la Directiva 2000/60/CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües, ordena prevenir el deteriorament addicional de les aigües de transició i costaneres i millorar la protecció del medi aquàtic mitjançant mesures específiques de reducció progressiva dels abocaments. El Govern de la Generalitat de Catalunya, amb la finalitat de facilitar el compliment dels objectius de l'esmentada Directiva, va aprovar el Programa de Sanejament d'Aigües Residuals Industrials, el qual redefeix el model del sanejament industrial.

Tot l'anterior posa de manifest la necessitat i l'oportunitat de completar l'esmentada regulació establint valors límits d'emissió per a la resta de paràmetres fisicoquímics i de contaminants específics continguts en els abocaments d'aigües residuals d'origen industrial de terra a mar. A més, cal que s'estableixin uns criteris tècnics comuns a tota l'Agència Catalana de l'Aigua, com a Administració competent per exercir les funcions d'intervenció, control i sanció en la matèria, per tal d'homogeneïtzar les actuacions en aquest àmbit, especialment pel que fa a l'establiment de valors límit d'abocament en les autoritzacions d'abocament d'aigües residuals d'origen industrial de terra a mar. Cal tenir en compte que els efluents de les EDAR incorporades al Pla de Sanejament de Catalunya vénen regulats per la Directiva 91/271/CEE.

Mentre no s'aprovi la corresponent disposició reglamentària que reguli els abocaments que es realitzen a les aigües marines des d'instal·lacions situades a terra, d'acord amb les competències que l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat de Catalunya en matèria de protecció del medi ambient (article

10.1.6) i d'abocaments industrials i contaminants a les aigües territorials de l'Estat corresponents al litoral català (article 11.10), es fixen amb caràcter intern els valors límit d'abocament a mar, les condicions generals de l'atorgament de les corresponents autoritzacions d'abocament i el contingut dels programes de vigilància i control. En conseqüència, es proposa al Consell d'Administració l'adopció del següent

ACORD

El present Acord té per objecte aprovar les mesures proposades i contingudes al document annex perquè siguin emprades per l'òrgan de l'Agència encarregat de la presa de decisions en relació amb les sol·licituds d'autorització d'abocament a mar i la redacció dels seus condicionants, amb especial èmfasi als límits d'emissió i als Programes de Vigilància i Control.

Barcelona, 31 de març de 2004

Jordi Cabot Ple
Director de l'Àrea de Planificació

ANNEX

Taula de límits d'emissió d'abocaments a mar i Programa de Vigilància i Control

—1 Taula de límits d'emissió d'abocaments a mar

Tot seguit es detallen un conjunt de consideracions sobre l'aplicabilitat de la taula aquí continguda:

1.1 Consideracions particulars.

a) Els límits establerts s'aplicaran als abocaments d'aigües residuals de terra a mar mitjançant emissaris o conduccions submarins efectuats per usuaris i usuàries no domèstics, l'activitat dels quals estigui compresa en les seccions C, D i E de la Classificació Catalana d'Activitats Econòmiques de 1993, aprovada pel Decret 97/1995, de 21 de febrer.

b) Els límits establerts s'aplicaran sempre que els abocaments no ultrapassin els 10.000 m³/dia i s'efectuïn a mar obert, això és, en zones amb una significativa renovació d'aigua.

c) En el cas que els abocaments ultrapassin aquest cabal diari (efluents centrals de cycle combinat), o bé s'efectuïn en zones amb escassa renovació d'aigua (badies tancades, ports), en zones sensibles (badia dels Alfacs), o d'interès natural (Illes Medes, reserves marines, alguers de posidònia) amb un cabal superior als 1.000 m³/dia, caldrà limitar-los en base a la càrrega contaminant abocada i amb caràcter més restrictiu que l'obtinguda a partir dels valors de concentració fixats a la taula.

d) Atès que els abocaments d'aigües residuals industrials de terra a mar es caracteritzen per una notable presència de sals, hom ha escollit el paràmetre Carboni Orgànic Total (TOC) com a indicador substancial de la càrrega orgànica, sense descartar la DBO₅ i la DQO_{nd} en funció dels casos particulars.

e) Els abocaments d'aigües residuals no domèstics regulats per l'Ordre del MOPU de 31 d'octubre de 1989, modificada per l'Ordre del MOPT de 9 de maig de 1991 i per l'Ordre de 28 d'octubre de 1992, resten subjectes als límits que s'hi estableixen, llevat que els fixats en la present taula siguin més estrictes.

f) El paràmetre Temperatura (T) ha estat substituït pel paràmetre Increment de Temperatura (DT), perquè hom considera el salt tèrmic clar indicador de l'efecte de la temperatura de l'abocament sobre el medi marí.

g) Substàncies prohibides d'abocar: qualsevol tipus de residu i tota aquella substància o compost que per sí mateixa o per integració amb d'altres origini o pugui originar alteracions de l'ecosistema.

h) La taula no recull determinats paràmetres que sí són objecte de regulació en abocaments a aigües continentals, com són el bor, el fluor, el potassi o el brom, atès que la seva concentració natural a les aigües marines ja és força elevada.

i) Així mateix, tots els abocaments de terra a mar hauran d'acomplir amb allò que estableix l'Ordre de 13 de juliol de 1993 pel que fa a instruccions per a projectes de conduccions d'abocaments de terra a mar (vegeu annex 2).

1.2 Consideracions generals.

a) Malgrat que encara no hi ha un pronunciament clar i inequívoc per part de la comunitat científica internacional sobre l'efecte dels rebuïts de les instal·lacions de tractament d'aigua marina (ITAM), però existeixen estudis publicats on queda palès el fet que concentracions hipersalines incideixen negativament en les poblacions de fanerògames marines i d'altres organismes marins bentònics, caldrà ser curós amb el fet que el plomall de l'abocament dels emissaris de les ITAM no incideixi en aquestes poblacions.

b) Si bé l'objectiu d'aquests criteris tècnics és la regulació dels abocaments d'aigües residuals de terra a mar, no és menys cert que allò que

hom pretén és la preservació del medi marí i la reducció de l'impacte sobre la biota. És per això que no s'hi inclou cap paràmetre sanitari, perquè la composició química de l'aigua marina té un marcat caràcter bactericida i viròfag, si més no pel que fa a microorganismes patògens.

c) Aquesta pretensió perseguida amb l'establiment dels criteris i la taula de límits restarà coixa, incompleta, si no va acompanyada de Programes de Vigilància i Control -PVC- com a element indispensable d'avaluació real de l'efectivitat dels límits proposats. Cal aclarir que no té gaire sentit, des d'un punt de vista qualitatiu, l'anàlisi de la columna d'aigua i la confrontació d'aquestes analítiques amb els límits d'emissió; la vertadera comprovació en l'efectivitat de les mesures proposades cal contrastar-la amb un seguiment en el temps i en l'espai de les poblacions bentòniques i dels sediments marins perquè ambdós elements, conjuntament amb d'altres factors físics com la temperatura, la salinitat o els corrents marins, són els motors de la productivitat biològica del mar i de la biodiversitat associada. És aquest l'esperit de la Directiva marc 2000/60/CE en pretendre relacionar mesures biològiques amb paràmetres fisicoquímics per tal d'establir la qualitat ecològica d'una massa d'aigua costanera.

d) Atès el que esmenta la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, i, entre d'altres, l'article 57, on s'afirma que "no es pot autoritzar cap abocament a mar si no es justifica la impossibilitat o dificultat d'aplicar una solució alternativa per a aquests abocaments", es podran fixar límits més rigorosos que els proposats a la taula annexa.

Taula de límits d'emissió d'abocaments a mar

Paràmetres	Valor límit	Unitats
DT (°C) (1)	5	°C
pH (interval)	6-10	unitats de pH
MES (Matèries en suspensió)	250	mg/l
DQO _{nd}	700	mg/l O ₂
DBO ₅	300	mg/l O ₂
TOC (Carboni Orgànic Total)	300	mg/l C
Olis i greixos/Matèries extractables	50	mg/l
Fòsfor total	30	mg/l P
Fosfats	90	mg/l PO ₄ ³⁻
Nitrogen orgànic i amoniacal (2)	80	mg/l N
Amoni	50	mg/l NH ₄ ⁺
Nitrats	100	mg/l NO ₃ ⁻
Cianurs	1	mg/l CN ⁻
Índex de fenols	2	mg/l C ₆ H ₅ OH
Alumini	20	mg/l Al
Arsènic	1	mg/l As
Cadmi	0,5	mg/l Cd
Coure	3	mg/l Cu
Crom hexavalent	0,5	mg/l Cr (VI)
Crom total	3	mg/l Cr
Mercuri	0,1	mg/l Hg
Níquel	5	mg/l Ni
Plom	1	mg/l Pb
Zinc	10	mg/l Zn
MI (Matèries Inhibidores)	25	Equitox

Paràmetres	Valor límit	Unitats	
Color	Inapreciable en dilució 1/30		
Nonilfenol	1	mg/l	NP
Tensioactius aniònics (3)	6	mg/l	LSS
Plaguicides totals	0,10	mg/l	
Hidrocarburs totals	15	mg/l	
Hidrocarburs Aromàtics Policíclics	0,01	mg/l	
BTEX (4)	5	mg/l	
AOX (5)	1,5	mg/l	Cl
Cloroform	1	mg/l	Cl ₃ CH
1,2 Dicloretà	0,2	mg/l	Cl ₂ C ₂ H ₄
Tricloretilè (TRI)	0,2	mg/l	Cl ₃ C ₂ H
Percloroetilè (PER)	0,2	mg/l	Cl ₄ C ₂
Triclorbenzè	0,1	mg/l	Cl ₃ C ₆ H ₅
Tetraclorur de Carboni	1	mg/l	Cl ₄ C
Tributilestany	0,1	mg/l	
PCB's	0,005	mg/l	

1. El salt tèrmic no ultrapassarà una diferència de 5°C a una distància de 30 m mesurats des de la vertical del punt d'emissió en la direcció del corrent marí en contraposició de la temperatura a la mateixa distància i en sentit contrari.

2. Nitrogen amoniacal + orgànic determinat d'acord amb el mètode *Kjeldahl*.

3. Substàncies actives amb el blau de metilè expressades com lauril sulfat sòdic (LSS).

4. Suma de benzè, toluè, etilbenzè i xilè.

5. Es podran contemplar valors superiors d'AOX en aquells casos on es compleixin els valors d'organoclorats individualitzats de la taula de referència.

—2 Programa de Vigilància i Control

2.1 Marc actual.

D'acord amb l'article 7 de la vigent Ordre de 13 de juliol de 1993, per la qual s'aprova la Instrucció per al projecte de conduccions d'abocaments de terra a mar, tot projecte d'abocament al mar d'aigües residuals, sigui mitjançant emissor submarí, sigui mitjançant conducció de desguàs, ha d'incloure un Programa de Vigilància i Control (PVC) que inclogui dos aspectes complementaris: la qualitat estructural de la conducció, per una banda, i la vigilància ambiental tant de la qualitat de l'efluent abocat com de la qualitat del medi receptor, per l'altra. Els resultats d'aquests PVC cal recollir-los en un informe anual que el titular de l'abocament ha de remetre a l'Administració.

A grans trets, el capítol de vigilància ambiental ha d'incloure:

1. El control de l'efluent (article 7.3.1): hi distingeix tres tipus d'emissaris per a les aigües residuals urbanes, en funció del nombre d'habitants equivalents servits i dos tipus d'anàlisis, simplificades i completes.

2. El control de les aigües receptores (article 7.3.2): hi preveu un mínim de cinc punts de mostreig per als emissaris submarins: tres sobre línia de costa (dos a ambdues bandes de l'emissari i un al seu punt d'inici) i dos entre la sortida de l'efluent i la costa. En funció de si es tracta d'aigües residuals urbanes o d'aigües residuals industrials, s'especifica el tipus d'anà-

lisi a realitzar i la seva periodicitat. Si es tracta de conduccions de desguàs, el nombre de punts de mostreig es redueix a quatre: tres sobre línia de costa i un a la sortida de l'efluent. També es redueix la freqüència de mostreig a dos per any i només cal efectuar anàlisis completes.

3. El control de sediments i organismes (article 7.3.3): hi fixa, amb caràcter anual, un control de sediments i d'organismes representatius de la zona. Els punts de mostreig cal localitzar-los en la zona d'influència de l'emissari i allà on el sediment tingui tendència a acumular-se. Val a dir que no s'hi especifiquen els paràmetres que cal analitzar en sediments, ni tampoc els controls analítics de determinats contaminants en els organismes.

2.2 Proposta.

Si el seguiment dels PVC aportats pels sol·licitants és analitzat i contrastat per l'Agència, hom considera que no és necessari definir un nou model de PVC per als emissaris submarins, atès que el que estableix la Instrucció és prou substancial com per permetre una avaluació de l'afecció dels abocaments al medi.

Altra cosa és que la majoria d'emissaris amb Programes de Vigilància i Control comencen a implementar-se quan el medi marí, en la majoria dels casos, pateix d'un grau de contaminació significatiu (com a exemple, esmentar la badia de Tarragona: el PVC arrenca l'any 1997 en un moment en què hi ha una contaminació de fons prèvia evident). Això fa que la comparació entre els resultats dels PVC anuals, respecte al punt de partida, sempre sigui positiva en el sentit que no es detecten afeccions en el medi derivades dels abocaments. Evidentment, és més fàcil i ràpid detectar alteracions en un medi sa que no millores en un medi degradat. Només és una qüestió de temps, especialment reconeguda en la dinàmica de les comunitats bentòniques: ràpida del procés de degradació *versus* lentitud del procés de reconstitució.

Dit això, tanmateix, tornant al contingut dels Programes i amb la intenció d'anar una mica més enllà i, alhora, omplir les mancances observades en la Instrucció (article 7.3.3) hom propo-

sa que, a banda del que estableix l'esmentada Ordre, els PVC incloguin:

a) En l'apartat de control d'organismes: amb una periodicitat mínima bianual, una anàlisi de concentracions en teixits d'un organisme característic de la zona (ja sigui bentònic o pelàgic), dels següents microcontaminants orgànics: Policlorbifenils (PCB's), Hidrocarburs Aromàtics Policíclics (PAH's), Plaguicides Organoclorats (POC's) i Compostos Orgànics Semivolàtils Halogenats (SVOC's). En organismes bentònics, podrà optar-se per fer un *screening* dels principals metalls pesants (Hg, Pb, Cd, Cu, Cr, V, Ni) en lloc dels microcontaminants esmentats.

b) En l'apartat de control de sediments, els paràmetres analitzats habitualment pels PVC són la granulometria, el potencial redox i el contingut de matèria orgànica. Aquests paràmetres haurien de ser considerats com a obligatoris i, amb una periodicitat mínima bianual, incloure-hi anàlisi de metalls pesants (Hg, Pb, Cd, Cu, Cr, V, Ni) i de tensioactius aniònics i nonilfenol, atesa la reconeguda acció a llarg termini d'aquests compostos amb efectes subtils tant en organismes bentònics com pelàgics.

(07.037.152)

✱

**PARLAMENT
DE CATALUNYA**SIDICATURA
DE COMPTES**RESOLUCIÓ**

de 6 de febrer de 2007, per la qual es fa pública la designació d'un nou membre del tribunal designat en el procés selectiu de la categoria d'ui-xer/a de la Sindicatura de Comptes de Catalunya.

Per Resolució del síndic major de 27.12.2006 (DOGC núm. 4794 i BOPC núm. 17, de 8 de gener de 2007) es van fer públiques les designacions dels membres titulars i suplents del tribunal qualificador del procés selectiu per proveir dues places d'ui-xer/a de la Sindicatura de Comptes de Catalunya convocat per Resolució del síndic major de 24 d'octubre de 2006 (DOGC núm. 4751 i BOPC núm. 384, de 31 d'octubre de 2006).

Atès que el representant del Ple per formar part del Tribunal del procés selectiu de personal funcionari de la Sindicatura de Comptes de Catalunya de l'especialitat d'ui-xer/a, Sr. Jacint Ros i Hombravella, va finalitzar el seu càrrec com a síndic el dia 18 de gener de 2007, fet que ha comportat el seu cessament en la condició de membre del tribunal abans esmentat;

Atès que el Ple de la Sindicatura de Comptes de Catalunya en data 6.2.2007 ha designat un nou membre del tribunal qualificador esmentat, d'acord amb allò que s'estableix a l'article 4.1.b) de la Norma especial reguladora de l'Estatut del Personal al servei de la Sindicatura de Comptes;

En ús de les atribucions que em confereix l'article 16.d) de la Llei 6/1984, de 5 de març, modificada per la Llei 15/1991, de 4 de juliol, i per la Llei 7/2002, de 25 d'abril,

RESOLC:

Fer pública la designació del nou membre del tribunal del procés selectiu esmentat anteriorment per a proveir dues places d'ui-xer/a, que és la que es fa constar en l'annex d'aquesta Resolució.

Tant l'Acord del Ple de nomenament del nou membre del tribunal com aquesta Resolució exhaureixen la via administrativa; per tant, els interessats poden interposar recurs potestatiu de reposició davant l'òrgan que hagi dictat el corresponent acte administratiu, en el termini d'un mes comptat a partir de l'endemà de la seva publicació en el DOGC, de conformitat amb el que preveuen els articles 107, 116 i 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener. També poden interposar recurs contenciós administratiu en el termini de dos mesos comptats a partir de l'endemà de la seva publicació en el DOGC, davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, de conformitat amb el que preveu l'article 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Igualment, els interessats poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

Barcelona, 6 de febrer de 2007

JOAN COLOM I NAVAL
Síndic major**ANNEX**

Tribunal qualificador del procés selectiu de 2 places d'ui-xer/a (codi CO-EI/2006)

Membre suplent: Sr. Jordi Pons i Novell.

(07.038.197)

**DEPARTAMENT
D'ECONOMIA I FINANCES****RESOLUCIÓ**

ECF/246/2007, de 29 de gener, de convocatòria de concurs de canvi de destinació restringit per a la provisió d'un lloc de treball de personal laboral fix de l'Institut d'Estadística de Catalunya, organisme autònom adscrit al Departament d'Economia i Finances.

Atès el que estableixen el VI Conveni col·lectiu únic d'àmbit de Catalunya del personal laboral de l'Administració de la Generalitat de Catalunya; el Decret 66/1999, de 9 de març, sobre l'accés a la funció pública de persones amb discapacitat i dels equips de valoració multiprofessional, i altra normativa d'aplicació;

Vista la relació de llocs de treball vigent del personal laboral de l'Institut d'Estadística de Catalunya, organisme autònom adscrit al Departament d'Economia i Finances;

Vist que la Intervenció Delegada de l'Institut d'Estadística de Catalunya ha dut a terme el tràmit corresponent;

Vist que la Direcció General de la Funció Pública ha emès l'informe previ preceptiu;

Vist que s'ha dut a terme el que disposa la normativa quant als drets que en aquesta matèria corresponen als representants dels treballadors;

En ús de les competències que m'atribueix la normativa vigent,

RESOLC:

Convocar concurs de canvi de destinació restringit per a la provisió d'un lloc de treball de personal laboral fix de l'Institut d'Estadística de Catalunya, organisme autònom adscrit al Departament d'Economia i Finances, que es detalla a l'annex 2 d'aquesta Resolució.

Contra aquesta Resolució i les seves bases, que exhaureixen la via administrativa, els interessats poden formular reclamació administrativa prèvia a la via laboral davant el/la secretari/ària general del Departament, en el termini de vint dies a comptar de l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Denegada la reclamació o transcorregut un mes sense notificació de la resolució, els interessats poden interposar demanda davant la jurisdicció social, en el termini de dos mesos, d'acord amb el que preveu l'article 125.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en concordança amb l'article 69 de la Llei de procediment laboral.

Així mateix, contra els actes que es derivin de l'actuació de l'òrgan tècnic d'avaluació, els interessats poden formular reclamacions davant el/la secretari/ària general del Departament, en el termini de quinze dies a comptar de l'endemà de la notificació o exposició de l'acte corresponent.

Igualment, els interessats poden interposar qualsevol altra reclamació o recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos legítims.